

บทที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ภาพรวมธุรกิจ

สมพงศ์ พงศ์สถาพรกล่าวว่า ภาคธุรกิจบริการเป็นภาคธุรกิจที่ได้รับความสนใจจากหลายฝ่าย ทั้งจากหน่วยงานของภาครัฐบาล ภาคเอกชนในประเทศและรวมถึงนักลงทุนต่างประเทศ ทั้งนี้เกิดจากการเล็งเห็นถึงศักยภาพในการเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่ควรจะมีการกระจายความหลากหลายของช่องทางที่สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศให้มากขึ้น ภาคธุรกิจบริการจึงกลายเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญในเชิงพาณิชย์มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ภาคธุรกิจบริการยังเป็นแหล่งสร้างงานจำนวนมาก จึงถือว่าเป็นภาคที่สร้างมูลค่าเพิ่มทั้งทางการเงิน และทางสังคมแก่ประเทศ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมโรงแรมและการให้บริการด้านที่พักนับเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยส่งผลมาจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจึงทำให้เกิดการเดินทางของประชากรมากขึ้น ทั้งในรูปการเดินทางเพื่อทำธุรกิจ การเดินทางเพื่อการค้า การเดินทางเพื่อการศึกษาค้นคว้า หรือการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น

ขณะนี้จากการวิเคราะห์ตลาดพบว่า ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว และการโรงแรมได้มากขึ้น โดยมีความพึงพอใจจากนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การเดินทาง วัฒนธรรมประเพณี และอาหาร รวมทั้งกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย

การขยายตัวของโรงแรมนั้น มีการแปรผันโดยตรงกับจำนวนนักท่องเที่ยว มีการก่อสร้างโรงแรมเพิ่มขึ้นมาก ทั้งโรงแรมของคนไทยเอง และโรงแรมเชน มีตั้งแต่ระดับ 1 ดาวจนกระทั่งถึงระดับ 5 ดาว เพื่อให้เพียงพอกับการรองรับนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ในขณะนี้โรงแรมของประเทศไทยได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพได้มาตรฐานสามารถแข่งขันในระดับโลกได้ เนื่องจากโรงแรมที่พักในประเทศไทยนั้นมีราคาถูก มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันเช่นกัน

ในประเทศไทยทั้งภาครัฐและเอกชนต้องดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมและแสวงหาความร่วมมือของแต่ละฝ่ายเพื่อผลักดันให้ธุรกิจโรงแรมมีอัตราการเติบโตทางด้าน การเข้าพักของลูกค้า รวมถึงด้านรายได้จากส่วนต่างๆ ของกิจการ ในช่วงระยะหลังได้ปรากฏภาพของโรงแรมที่มี

ห้องพักเหลือ (Over Supply) จนส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมโรงแรมทั้งระบบ

เรื่องนี้ถือเป็นภาระสำหรับทั้งภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะต้องแสวงหาวิถีทางในการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้นเพื่อฟื้นฟูสภาพการท่องเที่ยวให้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมกับหน่วยงานของรัฐเพื่อทำการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยตรงในประเทศเป้าหมายต่างๆ และการผลักดันกิจกรรมต่างๆ เพื่อยกระดับมาตรฐานโรงแรมไทยให้เป็นสากลอันเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก (www.businesssthai.co.th)

ในปี 2548 นั้นบริษัท จะมุ่งเน้นการลงทุนในธุรกิจโรงแรมซึ่งเป็นธุรกิจหลักของบริษัท เพื่อขยายฐานรายได้และกำไรและเพิ่มอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และผู้ถือหุ้น ซึ่งในปี 2548 มีนักท่องเที่ยวตลอดทั้งปี ประมาณ 11.7 ล้านคน ซึ่งน้อยกว่าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คาดการณ์ในตอนต้นตลอดปี เนื่องจากการเกิดพิบัติภัยทางธรรมชาติ (สึนามิ) และเหตุการณ์ไม่สงบในสามจังหวัดภาคใต้ และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ชะลอตัวจากความผันผวนของราคาน้ำมัน (<http://capital.sec.or.th>)

สำหรับปี 2549 ททท. คาดการณ์ว่า จะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปี 2548 ประมาณ 10% หรือ ประมาณ 13 ล้านคน และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) ได้วางนโยบายการตลาดที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงจากสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน รัสเซีย และอินเดีย ซึ่งจะส่งผลให้ภาพรวมของธุรกิจโรงแรมในประเทศดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพรวมสภาพการแข่งขันในธุรกิจ

การแข่งขันในปี 2549-2550 มีสภาพคงที่ เนื่องจากจากจำนวนโรงแรม และห้องพักระดับห้าดาวในกรุงเทพฯ ปริมณฑล และจังหวัดใกล้เคียง ไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยมีจำนวนโรงแรมห้าดาว ทั้งสิ้น 19 โรงแรม ประกอบด้วยห้องพักกว่า 7,000 ห้อง ทั้งนี้อัตราเข้าพักโดยเฉลี่ยในกลุ่มโรงแรมห้าดาวมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 73.6% ในปี 2548 เป็น 74.9% ในปี 2549 และเป็น 76.14 ในปี 2550

สำหรับจำนวนโรงแรมในกรุงเทพฯ ปริมณฑล และจังหวัดใกล้เคียง ในอีก 2 ถึง 3 ปีข้างหน้า คาดว่าจะมีจำนวนเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากแผนการประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการเปิดตัวของสนามบินสุวรรณภูมิจากการคาดการณ์ดังกล่าว ทำให้บริษัทมีการเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันและโอกาสทางธุรกิจ โดยมีการปรับปรุงและพัฒนาห้องพักและบริการต่างๆ ของโรงแรม พร้อมทั้งเดินหน้าขยายธุรกิจโรงแรมเพิ่มขึ้น

ม.ล.หทัยชนก กฤดากร เลขานุการกิตติมศักดิ์ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาค เอเชีย-แปซิฟิก ประจำประเทศไทย (พาด้า) กล่าวว่า ปี2550 ภาคธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย ประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานในทุกตำแหน่ง โดยเฉพาะตำแหน่งระดับผู้บริหารสูง ราว 30% เมื่อเทียบกับจำนวนการเปิดตัวโรงแรมใหม่ที่จะมีขึ้น ทั้งนี้ประเทศไทยไม่สามารถผลิตบุคลากรได้ทันต่อการเติบโตของภาคการลงทุนในธุรกิจนี้ได้ทัน เนื่องจากในระยะ 2-3 ปีข้างหน้า จะมีนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศแหล่งทุนภาคธุรกิจโรงแรมเพิ่มขึ้น รวมถึงแนวโน้มการลงทุนแต่ละโครงการมีขนาดใหญ่ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับแบรนด์ พร้อมสร้างชื่อเสียงให้กับเจ้าของ

นอกจากนี้ มีการประเมินว่าในช่วงเวลา 2-3 ปีนี้ พื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑลจะมีการเปิดตัวโรงแรมเซกเตอร์ไม่น้อยกว่า 10 แห่ง โดยมีจำนวนห้องเฉลี่ยที่ 350 ห้อง/แห่ง การเพิ่มขึ้นของโรงแรมดังกล่าวส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถผลิตบุคลากรได้ทันต่อความต้องการของตลาด อีกทั้งผู้ที่จบหลักสูตรของประเทศไทย ไม่มีความเชี่ยวชาญ พอที่จะลงมือปฏิบัติงานได้ทันที เนื่องจากหลักสูตรการเรียนการสอนของไทยเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ ทำให้ไม่สามารถแข่งกับบุคลากรต่างชาติได้

ภาคการโรงแรมกำลังเดือดร้อนอย่างหนัก เพราะขาดแคลนแรงงานในทุกตำแหน่ง ซึ่งยังไม่มีหน่วยงานไหนเข้ามาดูแลเรื่องนี้อย่างจริงจัง เพราะยังไม่มีคนไทยสามารถไต่เต้าไปนั่งบริหารงานระดับผู้จัดการทั่วไปของแบรนด์ระดับอินเตอร์ได้

นอกจากนี้ สาเหตุหลักที่ทำให้บุคลากรภาคการโรงแรมสมองไหล เนื่องจากไม่มีผู้ที่เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการวางแผนขั้นตอนการเติบโต เช่น การตั้งตำแหน่งงานไม่เหมาะสมกับฝีมือการทำงาน เช่น การตั้งอัตราเงินเดือนสูง แต่ไม่สามารถทำงานได้ตามเป้าหมาย ทำให้เกิดการย้ายงานบ่อย จนเป็นปัญหาการออกจากธุรกิจนี้

ตาราง 1 แสดงการท่องเที่ยวสถิติการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2546 - 2550)

ปี	ผู้เยี่ยมชม เยือน	นักท่องเที่ยว	ผู้เดินทาง	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวน โรงแรม	ห้องพัก
2546	2,711,607	447,412	2,264,195	3,656.90	21	1,421
2547	3,023,933	582,661	2,441,272	4,475.07	27	1,446
2548	3,260,589	625,674	2,634,915	4,781.09	32	1,446
2549	5,091,236	629,317	1,916,301	3,753.19	32	1,964
2550	5,239,211	682,124	2,325,514	4,187,684	35	2,314

“ทิวมา” สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 6

ตาราง 2 แสดง Guest Arrivals at Accommodation Establishments Ayuttaya

ประเทศ	มกราคม - ธันวาคม		
	2007	2006	D (%)
ไทย	487,660	311,815	+ 56.39
อินโดนีเซีย	846	205	+ 312.68
ลาว	34	7	+ 385.71
มาเลเซีย	1,441	2,727	- 47.16
พม่า	35	21	+ 66.67
ฟิลิปปินส์	554	292	+ 89.73
สิงคโปร์	1,416	3,107	- 54.43
เวียดนาม	271	-	-
จีน	30,144	4,853	+ 521.14
ฮ่องกง	279	68	+ 310.29
ญี่ปุ่น	131,364	103,426	+ 27.01
เกาหลี	2,563	1,612	+ 59.00
ไต้หวัน	15,351	5,977	+ 156.83
ออสเตรเลีย	2,068	1,830	+ 13.01

ตาราง 2 (ต่อ)

เบลเยียม	3,920	2,850	+ 37.54
เดนมาร์ก	5,676	2,770	+ 104.91
ฟินแลนด์	619	724	- 14.50
ฝรั่งเศส	26,833	10,926	+ 145.59
เยอรมันนี	23,666	12,491	+ 89.46
อิตาลี	11,621	5,156	+ 125.39
เนเธอร์แลนด์	21,308	15,307	+ 39.20
นอร์เวย์	1,744	510	+ 241.96
รัสเซีย	828	2,082	- 60.23
สเปน	4,181	2,235	+ 87.07
สวีเดน	3,144	1,741	+ 80.59
สวีเซอร์แลนด์	7,449	3,261	+ 128.43
อังกฤษ	22,088	8,183	+ 169.93
ยุโรปตะวันออก	740	750	- 1.33
อเมริกา	16,011	8,672	+ 84.63
แคนาดา	2,456	810	+ 203.21
อินเดีย	832	318	+ 161.64
ออสเตรเลีย	5,128	2,419	+ 111.99
นิวซีแลนด์	978	585	+ 67.18
อิสลาเอล	506	223	+ 126.91
ตะวันออกกลาง	332	106	+ 213.21
แอฟฟิกา	412	82	+ 402.44
อื่นๆ	3,979	851	+ 367.57
รวมนักท่องเที่ยว	346,017	207,177	+ 67.02
รวมทั้งหมด	833,677	518,992	+ 60.63

“ทีมา” สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 6

ตาราง 3 แสดงจำนวนผู้เยี่ยมชมออนไลน์ จำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง ปี 2550 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัตถุประสงค์หลัก	นักท่องเที่ยว					นักท่องเที่ยว					ผู้เยี่ยมชมออนไลน์							
	ไทย	ต่างชาติ	ต่างประเทศ	รวม	ร้อยละ	ไทย	ต่างชาติ	ต่างประเทศ	รวม	ร้อยละ	ไทย	ต่างชาติ	ต่างประเทศ	รวม	ร้อยละ			
1. ท่องเที่ยวพักผ่อน	273,787	36,62	248,135	70.52	521,922	47,48	733,407	39.74	540,241	64.33	1,273,648	47.43	1,007,194	38.83	788,376	66.16	1,795,570	47.45
2. ประชุม/อบรม/สัมมนา/ดูงาน	123,199	16.48	12,236	3.48	135,435	12.32	297,391	16.11	21,114	2.51	318,505	11.86	420,590	16.22	33,350	2.80	453,940	11.99
3. ติดต่อธุรกิจ	79,598	10.65	11,155	3.17	90,753	8.25	121,247	6.57	47,993	5.72	169,240	6.30	200,845	7.75	59,148	4.96	259,993	6.87
4. ปฏิบัติราชการ	18,110	2.42	35,343	10.05	53,453	4.86	76,262	4.13	114,002	13.58	190,264	7.09	94,372	3.64	149,345	12.53	243,717	6.44
5. เยี่ยมญาติ/เพื่อน	91,397	12.23	32,953	9.37	124,350	11.31	303,940	16.47	106,288	12.66	410,228	15.28	395,337	15.25	139,241	11.69	534,578	14.13
6. ฆมนิทรรศการ/แสดงสินค้า	15,363	2.05	5,317	1.51	20,680	1.88	31,895	1.73	1,938	0.23	33,833	1.26	47,258	1.82	7,255	0.61	54,513	1.44
7. ได้รับรางวัล	1,882	0.25	4,029	1.15	5,911	0.54	4,062	0.22	2,598	0.31	6,660	0.25	5,944	0.23	6,627	0.56	12,571	0.33
8. อื่นๆ	144,259	19.30	2,652	0.75	146,911	13.36	277,307	15.03	5,517	0.66	282,824	10.53	421,566	16.26	8,169	0.69	429,735	11.35
รวมทั้งหมด	747,595	100.00	351,820	100.00	1,099,415	100.00	1,845,511	100.00	839,691	100.00	2,685,202	100.00	2,593,106	100.00	1,191,511	100.00	3,784,617	100.00

“ที่มา” สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 6

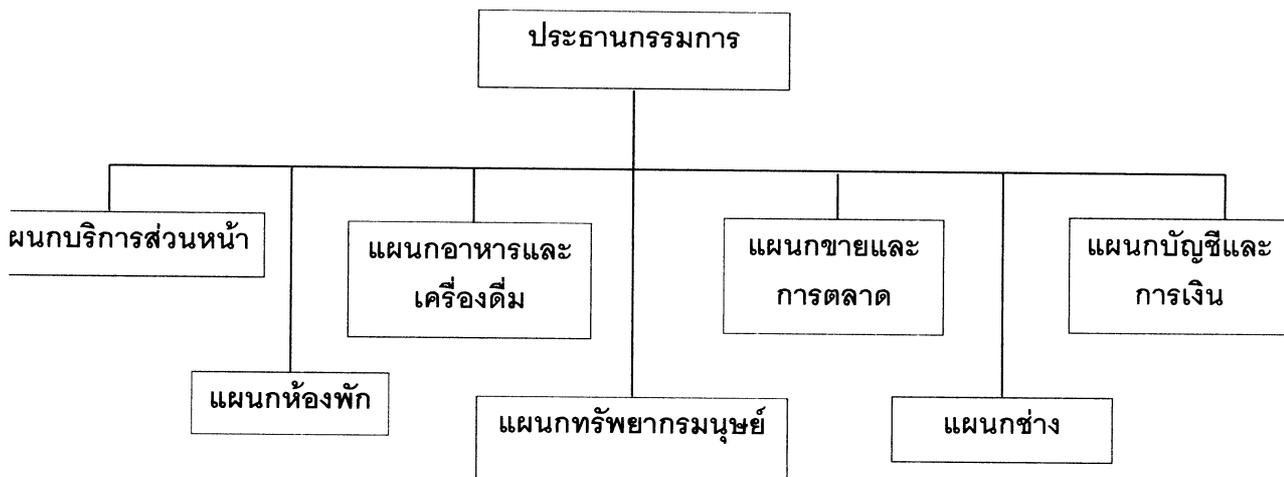
ตาราง 4 แสดงข้อมูลสถานพักแรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (มกราคม – ธันวาคม)

	2550	2549	D (%)
จำนวนสถานพักแรม (แห่ง)	47	30	+ 56.67
กลุ่ม 4	12	6	+ 100.00
กลุ่ม 5	9	9	+ 0.00
เกสต์เฮาส์	26	15	+ 73.33
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	2,671	1,964	+ 36.00
กลุ่ม 4	1,695	774	+ 118.99
กลุ่ม 5	481	900	- 46.56
เกสต์เฮาส์	495	290	+ 70.69
อัตราการเข้าพักเฉลี่ย (%)	73.64	63.03	+ 10.61
กลุ่ม 4	75.31	66.39	+ 8.92
กลุ่ม 5	68.06	63.04	+ 5.02
เกสต์เฮาส์	73.37	54.05	+ 19.32
จำนวนนักท่องเที่ยวพักกลุ่ม 4 (คน)	833,677	518,992	+ 60.63
กลุ่ม 4	530,495	229,273	+ 131.38
กลุ่ม 5	151,076	222,543	- 32.11
เกสต์เฮาส์	152,106	67,176	+ 126.43
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย (วัน)	1.56	1.52	+ 0.04
กลุ่ม 4	1.61	1.54	+ 0.07
กลุ่ม 5	1.42	1.50	- 0.08
เกสต์เฮาส์	1.55	1.52	+ 0.03
จำนวนคนพักต่อห้อง	1.74	1.76	- 0.02
กลุ่ม 4	1.77	1.76	+ 0.02
กลุ่ม 5	1.65	1.77	- 0.12
เกสต์เฮาส์	1.71	1.71	- 0.00

“หมายเหตุ” โรงแรมกลุ่ม 4 ราคาระหว่าง 500 - 999 บาท / โรงแรมกลุ่ม 5 ราคาต่ำกว่า 500 บาท

“ที่มา” สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 6

โครงสร้างของธุรกิจโรงแรมโดยทั่วไป

ภาพ 1 แสดงโครงสร้างของธุรกิจโรงแรมโดยทั่วไป

เจ้าหน้าที่ต้อนรับ และเสิร์ฟอาหาร ท่องประเพณี การดำเนินงานด้านธุรกิจโรงแรมซึ่งเป็นการให้บริการด้านห้องพัก อาหารและเครื่องดื่มตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่างๆ แก่แขกที่มาใช้บริการ ในการให้บริการดังกล่าวทางโรงแรมธารานคร รีสอร์ท แอนด์สปาได้แบ่งการปฏิบัติการเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การปฏิบัติงานด้านหน้าของรีสอร์ท เป็นส่วนที่ให้บริการเกี่ยวกับแขกโดยตรง ประกอบด้วยแผนกส่วนหน้า พนักงานส่วนหน้าในล็อบบี้จะเป็นคนแรกที่พบแขก และเป็นคนแรกที่สร้างความบริการประทับใจ รวมทั้ง ต้อนรับแขก สรรองห้องพัก จัดห้องพักให้กับแขก รวมทั้งเป็นศูนย์รวมข้อมูลเกี่ยวกับ ห้องพักของรีสอร์ท และยังคงต้องประสานงาน กับแม่บ้านเพื่อจะได้รู้ว่าห้องใดพร้อมหรือไม่พร้อมที่จะรับแขก แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม แผนกแม่บ้าน และ แผนกรักษาความปลอดภัย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (ม.ป.ป) โรงแรมและภัตตาคาร หน่วยที่1-8. นนทบุรี)

ส่วนที่ 2 การปฏิบัติส่วนหลังของรีสอร์ท ซึ่งทำงานอยู่เบื้องหลังให้การสนับสนุนการทำงาน ของส่วนปฏิบัติการด้านหน้าคือแผนกบัญชีบุคคล และแผนกซ่อมบำรุง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (ม.ป.ป) โรงแรมและภัตตาคาร หน่วยที่1-8. นนทบุรี)

หน้าที่งานบริการส่วนต่างๆของธุรกิจการพักผ่อน

งานบริการของธุรกิจการพักผ่อนนั้นมีความสำคัญมากเพราะลูกค้าจะตัดสินใจใช้บริการหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับพนักงานทุกคนช่วยกันทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ งานบริการอันน่าประทับใจต้องเริ่มตั้งแต่ลูกค้านำรถเข้ามาจอด จนกระทั่งวันที่ลูกค้านำรถกลับ พนักงานบริการส่วนหน้ามีหน้าที่ดูแลแขกเกี่ยวกับการบริการสอบถามข้อมูลต่างๆของรีสอร์ท บริการห้องพัก บริการอาหารถึงห้องพักโดยประสานงานกับแผนกห้องพัก รวมทั้งต่อโทรศัพท์เข้าออกโรงแรมเป็นต้น

พนักงานขนกระเป๋าเป่ามีหน้าที่เกี่ยวกับส่วนหน้าและให้บริการส่วนตัวโดยการยกกระเป๋า และตอบคำถามเกี่ยวกับโรงแรม แนะนำแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น และยังช่วยเหลือส่งจดหมายไปรษณีย์พัสดุให้กับแขก

หัวหน้าพนักงานทำความสะอาดจะมอบงานให้พนักงานทำความสะอาดดูแลเรื่องที่พัก จะต้องรับผิดชอบด้านการทำความสะอาด และจัดเครื่องใช้ส่วนตัวให้แขก ห้องพัก ห้องน้ำ และคอยเติมสิ่งของที่ใช้หมดไปเช่น เครื่องใช้ในห้องน้ำ เครื่องดื่ม ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบและดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานทำความสะอาด เพื่อให้เกิดความแน่ใจ และมีมาตรฐานที่เหมาะสม โดยหัวหน้าแม่บ้านมีหน้าที่ควบคุมดูแลตรวจสอบให้มั่นใจว่าสะอาด เรียบร้อย ได้มาตรฐาน รวมถึงความพร้อมของอุปกรณ์ทั้งหมดภายในห้องพัก งานเหล่านี้พนักงานทำความสะอาดและการบริการส่วนหน้าต้องมีการประสานงานกันอย่างดี (เลิฟลิค, คริสโตเฟอร์ เอช และลอเรน ไวท์.), (อำนาจธีระวนิช)

รูปแบบการลงทุนและการบริหารจัดการธุรกิจ

จากการศึกษาพบว่ารัฐบาลได้ออกนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ทั้งในเชิงธุรกิจและเชิงท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นระบบเศรษฐกิจดังจะเห็นได้จาก มาตรการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. **มาตรการการเงิน**
 - การจัดตั้งศูนย์บริหารการเงินในประเทศไทย
2. **มาตรการการคลัง** ได้แก่ มาตรการด้านภาษี
 - มาตรการสนับสนุนยุทธศาสตร์การปรับประเทศไทยเป็นศูนย์กลางพลังงานในภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับกรมศุลกากร กรมสรรพสามิต และกรมสรรพากร
 - ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร แก้ไขกฎหมายเพื่อให้สามารถปฏิบัติการอย่างยืดหยุ่นและปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ
3. **มาตรการการค้า**
 - ความตกลงพื้นฐานว่าด้วยโครงการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน

- ความตกลงและบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทย-รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน ไทย-บราซิล-แคนาดา-เม็กซิโก-สวีเดน- และไทย-ฮังการี (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (ม.ป.ป) โรงแรมและภัตตาคาร หน่วยที่1-8. นนทบุรี)

- โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโกลก ที่ บู เก๊ะ ตา เพื่อส่งเสริมการค้าการท่องเที่ยวระหว่างไทย-มาเลเซีย

- ความตกลงทางการเงินสำหรับความร่วมมือด้านเศรษฐกิจระหว่างไทยกับประชาคมยุโรปภายใต้กรอบ Small Projects Facility

- กรอบความตกลงเขตการค้าเสรีกลุ่มประเทศความร่วมมือทางเศรษฐกิจอนุทวีป (BIMST-EC) ไทย-อินเดีย ไทย-นิวซีแลนด์ ไทย-ออสเตรเลีย และอาเซียน-จีน

4. มาตรการด้านอุตสาหกรรม

- การอนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณประจำปี เพื่อผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- การปรับปรุงหลักเกณฑ์การยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีให้แก่ผู้ประกอบการกิจการโรงงานที่ได้รับรองมาตรฐานสากล

5. มาตรการด้านบริการ

- ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ. 2547-2551

- การประกาศแนวเขตพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- การจัดระบบโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย

- โครงการจัดตั้งสายการบินราคาประหยัดของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

- การพิจารณาทบทวนพิธีการและกระบวนการเข้าเมืองของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

- การส่งเสริมให้ท่าอากาศยานภูมิภาคเป็นศูนย์กลางการบินและสนับสนุน

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

- การเจรจาด้านการบินและความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางอากาศระหว่างไทย-เกาหลีใต้ ไทย-ศรีลังกา ไทย-มาเลเซียไทย-มัลดีฟส์ และไทย-ลาว(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (ม.ป.ป) โรงแรมและภัตตาคาร หน่วยที่1-8. นนทบุรี), (เลิฟลี่ค, คริสโตเฟอร์ เอช และลอเรน ไรท์)

รูปแบบการลงทุนธุรกิจแฟรนไชส์ มี 3 แบบ ดังนี้

- ผู้ประกอบธุรกิจรายเดียว คือการประกอบธุรกิจแบบเจ้าของคนเดียว เป็นการดำเนินกิจการที่บุคคลเพียงคนเดียวเป็นเจ้าของลงทุนประกอบธุรกิจเพื่อแสวงหาผลกำไร และรับผิดชอบ

ต่อการดำเนินการทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว เช่น โรงแรมกรุงศรีริเวอร์ และโรงแรมอยุธยาแกรนด์ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

- ธุรกิจแฟรนไชส์ เป็นการทำธุรกิจร่วมกันระหว่างบริษัทที่ประสบความสำเร็จในทางธุรกิจ และต้องการขยายกิจการให้กว้างขวางออกไปให้กับผู้ที่ต้องการเริ่มต้นธุรกิจโดยวิธีสำเร็จรูป ทั้งนี้ บริษัทที่ขายแฟรนไชส์จะเป็นต้นแบบให้กับผู้เริ่มต้นในด้านสินค้าบริการ หรือรูปแบบการดำเนินงานภายใต้มาตรฐานเดียวกัน ความร่วมมือกันในลักษณะนี้ ทั้ง 2 ฝ่ายจะได้ประโยชน์ทั้งคู่ คือ บริษัทที่ขายแฟรนไชส์จะสามารถขยายตลาดเพิ่มส่วนผู้เริ่มต้น หรือผู้ซื้อแฟรนไชส์ ก็ได้รับโอกาสที่คาดว่าจะประสบความสำเร็จทางธุรกิจตามรอยผู้ขายแฟรนไชส์

- ธุรกิจเชน ส่วนใหญ่เป็นของชาวต่างชาติถือหุ้นอยู่รวมถึงเข้ามาเป็นผู้บริหาร เช่น โรงแรมฮิลตัน มิลเลนเนียม โรงแรมรอยัลลอร์ดเคอราตัน โรงแรมคอนราด ซึ่งขณะนี้การขยายตัวของธุรกิจโรงแรมเชนยังมีสูงขึ้น เนื่องจากเจ้าของโรงแรมคนไทยส่วนใหญ่ก็เป็นนายทุนในการลงทุนแล้วให้เชนบริหาร เพราะไม่สามารถบริหารเองได้ (หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2134 - 543)

กฎระเบียบ

การที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่างๆ อย่างฟุ่มเฟือยและขาดการคำนึงถึงการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน ขาดการจัดทำมาตรฐาน และการให้ความสำคัญในการบริการ เกิดการแข่งขันโดยการตัดราคาและลดระดับคุณภาพ ทำให้มาตรฐานด้านการบริการท่องเที่ยวลดต่ำลง โดยเฉพาะธุรกิจโรงแรม ซึ่งถือเป็นธุรกิจหลัก (Primary core activities) และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวขาดการยอมรับจากนักท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว โดยสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว ซึ่งมีภารกิจในการดูแลด้านการบริการ จึงได้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน จัดทำมาตรฐานและกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพให้อยู่ในระดับสากล เพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้อย่างยั่งยืน และให้ประเทศไทยสามารถก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย (Tourism Capital of Asia) ทั้งนี้การจัดทำมาตรฐานการบริการ ได้แบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. การพัฒนามาตรฐานโรงแรมที่พัก เป็นการกำหนดระดับของโรงแรม ที่สามารถใช้เป็นกลไกตลาดได้ โดยที่นักท่องเที่ยวมั่นใจได้ว่าจะได้รับสินค้า/บริการที่มีความปลอดภัยและเพื่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐาน การท่องเที่ยวของประเทศให้มีคุณภาพทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งปัจจุบันเกณฑ์การตัดสินของมาตรฐานโรงแรม ไทยยังอยู่ในระหว่างการดำเนินงานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2. การพัฒนามาตรฐานความปลอดภัย เพื่อให้มีกรอบขั้นพื้นฐานด้านความปลอดภัย และการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว โดยประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายในการให้ความปลอดภัย และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยว มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนด้วยความปลอดภัย และการรักษาความปลอดภัยในระหว่างการท่องเที่ยว

3. การพัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว หมายถึง การพัฒนามาตรฐานภัตตาคาร/ร้านอาหาร สินค้าที่ระลึก บริการนำเที่ยว/มัคคุเทศก์ เช่น

- ภัตตาคาร/ร้านอาหาร: บริเวณนั่งทานอาหาร การคิดเงิน ห้องครัว เป็นต้น
- บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์: กำหนดมาตรฐานการวัดผลการนำเที่ยวสำหรับมัคคุเทศก์ ส่งเสริมชุมชนในการจัดกลุ่มอาสาสมัคร ท่องเที่ยว เป็นต้น
- สินค้าที่ระลึก: กำหนดมาตรฐานคุณภาพสินค้า คู่มือการซื้อสินค้าที่ระลึก การรับประกันสินค้าการพัฒนารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น (<http://www.businesssthai.co.th>)

4. การพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เป็นการส่งเสริมการผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและได้มาตรฐานสากล รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้รองรับกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่มีโอกาสขยายตัวในอนาคต ได้แก่ MICE และการจัดแสดงสินค้านานาชาติ อย่างไรก็ตามการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย นับเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นรากฐานที่สำคัญ ซึ่งสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว โดยสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและในการที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาด้านการท่องเที่ยว จึงได้ประสานงานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรในการจัดการศึกษาด้านการท่องเที่ยวให้เกิดเอกภาพ ให้สามารถพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพทั้งในประเทศและในภูมิภาคเอเชีย (<http://www.businesssthai.co.th>),

ปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจโรงแรมในปัจจุบัน มีดังนี้

1. **ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม** พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงตรัสว่า

ขณะนี้ความพอเพียงคือเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ และปัจจุบันหลายประเทศในโลกไม่มีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ มีการแปรรูปมากมายเห็นได้จากสถานการณ์โลกหลายประเทศมีการเปลี่ยนแปลง ใครจะรู้ว่าราคาน้ำมันจะขยับตัวไปยังทิศทางใด และทุกอย่างก็มีการปรับตัว ซึ่งที่ผ่านมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหลายฉบับ ไม่มีการเน้นเพื่อรู้ทิศทาง เน้นแต่โครงสร้างพื้นฐาน การวางแผนให้รู้ว่า 10 - 20 ปี จะเป็นอย่างไร เมื่อ

เริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ก็มีการเริ่มคิดถึงมนุษย์ แต่ก็คิดถึงในด้านของปัจจัยการผลิตเท่านั้น จึงทำให้คนกลายเป็นมนุษย์เงินเดือน แต่หลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ต้องการให้คนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีส่วนร่วมในการพัฒนา

ดังนั้นปัจจุบันเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นการคงอยู่ในการปฏิบัติตนให้กับประชาชนทุกระดับตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับรัฐ ให้เป็นไปทางสายกลาง และทันต่อโลกาภิวัตน์ ไม่ใช่ให้กลับมาจน หรือให้กลับมาทำอะไรทำนา นอกจากนี้ ยังย้ำว่าระบบทุนนิยมเป็นตัวกระตุ้นกิเลสเพื่อการบริโภค หากเราบริโภคเกินเหตุ โดยเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติที่มนุษย์โลกใช้ไป 1 ใน 3 ก็เกิดความขาดแคลน เช่น การขาดแคลนน้ำมัน ราคาน้ำมันสูงขึ้นทำให้เชื่อว่าจะมีสงครามน้ำมันเกิดขึ้น และยังเชื่ออีกว่า ต่อไปอาจจะมีสงครามการแย่งน้ำ และน้ำมันเพราะเมื่อทรัพยากรน้อยลงก็จะเกิดความขัดแย้ง แต่เมื่อกลับไปสู่เศรษฐกิจพอเพียง ทำให้มีการบริหารจัดการอย่างมีระบบ เศรษฐกิจไทยโดยรวมในช่วงที่ผ่านมา มีแนวโน้มชะลอตัวลงตามการบริโภค และการลงทุน โดยมีปัจจัยสำคัญจากราคาน้ำมันในตลาดโลก ที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องและคาดว่าจะยังคงราคาระดับนี้ไว้จนถึงปี พ.ศ. 2551 และคาดว่า การส่งออกโดยรวมจะปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสแรกแม้ว่าการส่งออกสินค้าบางชนิดจะยังคงชะลอตัวอันเป็นผลจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบและราคาวัตถุดิบที่ปรับตัวสูงขึ้น ราคาสินค้าบางชนิดปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

สำหรับปัจจุบันนี้เศรษฐกิจของไทยจัดเป็นเศรษฐกิจที่ผันผวน ทั้งราคาที่สูงสูง อาจไม่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจโรงแรม หรือการเปิดให้บริการสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางการจราจรทางอากาศ จุดประสงค์ความมุ่งมั่นของรัฐบาล และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ซึ่งจะผลักดันให้กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางเมืองแฟชั่น ในย่านภูมิภาคเอเชียซึ่งภาคเอกชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และรวมทั้งจากการเปิดตัวของสยามพารากอน ยิ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของประเทศไทยในความพร้อมที่จะเป็นเมืองแห่งการช้อปปิ้งได้สมบูรณ์แบบ และขณะเดียวกันความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างประเทศ มีการตกลงสัญญา FTA ทำให้กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางการเจรจาทางธุรกิจเพิ่มมากขึ้น

โดยสรุปแล้ว ภาคเศรษฐกิจของประเทศ มีผลกระทบต่อการซื้อขายและบริการในธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ท เนื่องจากกลุ่มลูกค้าเป้าหมายส่วนใหญ่ของโรงแรมและรีสอร์ทสไตล์บูติกขณะนี้ เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ก็ส่งผลให้มีคนเดินทางเข้ามาเพื่อเจรจาต่อรองธุรกิจมากขึ้น ถ้าหากจะพิจารณาผลกระทบของโรงแรมและรีสอร์ทสไตล์บูติกอาจจะไม่ส่งผลกระทบมากนักเพราะมีนัก

ธุรกิจชาวต่างชาติเข้ามาเจรจาธุรกิจมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ธุรกิจพักรวมสโตร์บูติกมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

2. **ปัญหาการเมืองและกฎหมาย** มีส่วนส่งผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจโรงแรม และปัจจัยที่ผู้ดำเนินธุรกิจไม่สามารถควบคุมได้ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆของประเทศ อาจทำให้การตัดสินใจซื้อสินค้า หรือบริการจากธุรกิจโรงแรมเปลี่ยนแปลงและอาจทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน เนื่องจากความรู้สึกระหว่างความปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย ในการจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวโดยมีผลดังนี้คือ

- สถานการณ์ทางการเมือง ทำให้นักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศไม่มั่นใจซึ่งอยู่ในภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงส่งผลทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพและส่งผลกระทบต่อตลาดหลักทรัพย์โดยตรงเนื่องจากการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์มีการอ่อนไหว และมีการเทขายหุ้น เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นมาทำให้เงินทุนต่างประเทศถูกโอนเงินออกไปและเกิดผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจต่างๆของประเทศ รวมทั้งธุรกิจโรงแรม

- นโยบายการบริหารประเทศนั้นไม่แน่นอน ไม่สามารถดำเนินตามเงื่อนไขสัญญา ในการลงทุนต่างๆ ทำให้กิจการ สาธารณูปโภคทำให้นักลงทุนไม่มั่นใจในเสถียรภาพของรัฐบาล และมักทำให้การค้าดำเนินธุรกิจไม่บรรลุเป้าหมาย เพราะนโยบายรัฐบาล เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมบริการรวมถึงโรงแรมมีปัญหา

- ผู้ดูแลกฎระเบียบคือหน่วยงานที่มีอำนาจในการควบคุม ออกกฎหมายซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง และผลักดันให้ออกกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อธุรกิจโรงแรม ให้ดำเนินงานอยู่ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยวที่จะได้รับบริการที่มีมาตรฐานและรับสิทธิการคุ้มครอง ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของไทย รวมทั้งถึงกฎหมายการก่อสร้าง หรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างโรงแรมก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันอีกทั้ง พรบ. กับสิ่งแวดล้อมที่ ช่วยรักษาทรัพยากร ใ้ได้นานที่สุด เพื่อเป็นการอนุรักษ์ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชม

3. **ปัญหาด้านสังคมและวัฒนธรรม** อำนาจ ธีระวิษ ได้กล่าวเรื่องนี้ไว้ว่า

ด้านประชากรศาสตร์ จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแผนการบริโภค และภาวการณ์ทำงานส่งผลให้ครอบครัวมีวิถีชีวิต ครอบครัวเปลี่ยนไป มีการใช้บริการอาหารในห้องอาหารต้องการใช้เวลาว่างในการพักผ่อนและท่องเที่ยว จึงทำให้เจ้าของธุรกิจโรงแรมต้องปรับรูปแบบบริการที่มีความแตกต่างกับกลุ่ม บริการอื่นซึ่งเป็นการบริการแบบส่วนตัวสูง จึงทำให้เกิดผลต่อธุรกิจพักรวม ในด้านประชากรศาสตร์คือ ช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของท้องถิ่นเพื่อสร้างโรงแรมและรีสอร์ท ซึ่งต้องอาศัยระบบสาธารณูปโภคการสร้างโรงงาน

จึงมีส่วนช่วยในการนำความเจริญและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่นให้มีความสะดวกสบายต่อชุมชน เพื่อให้มีประปา ไฟฟ้า การสื่อสาร คมนาคม สุขุมชน และสร้างอาชีพต่างๆ และกระจายรายได้ไปยังท้องถิ่น มีความเป็นอยู่ที่ดี

ด้านการดำเนินชีวิตของคน จากแนวโน้มการดำเนินชีวิตของคนที่มีความต้องการพักผ่อน เริ่มเปลี่ยนแปลงโดยกำเนิดความพอใจและสนใจในสิ่งที่สามารถตอบสนองของคนที่แตกต่างกัน เช่น การออกแบบรูปแบบการบริการโรงแรมที่มีความแปลกใหม่เฉพาะตัว ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายสนใจซึ่งจะส่งผลไปยังธุรกิจของโรงแรมซึ่งเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของสังคมไทยในปัจจุบัน เปลี่ยนพฤติกรรมมารับประทานนอกร้าน และกิจกรรมบันเทิง เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเหล่านี้ ทำให้การบริการโรงแรมจึงเป็นทางเลือกหนึ่งของความบันเทิงของชุมชนและผ่อนคลาย เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานและเป็นการบริการเสริมภายในโรงแรม เพื่อตอบสนองความต้องการ ของลูกค้า และยังเป็นแหล่งพบปะสังสรรค์ ซึ่งทางโรงแรมจัดขึ้น ภายในโรงแรม เนื่องจากเจ้าภาพงานจะได้รับความสะดวกสบายครบครัน เช่นการจัดงานบันเทิง นัดสังสรรค์รุ่น การประกวดร้องเพลง เป็นต้น

ด้านวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทย เป็นกลยุทธ์ สำคัญที่ฝ่ายโรงแรม ใช้เป็นจุดเด่นในการสร้างความแตกต่างจากโรงแรมอื่น เพื่อให้ชาวต่างชาติได้เห็น ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และเกิดความประทับใจ เช่นภายในโรงแรมมีสิ่งที่ย้อนยุคแบบสมัยก่อน เวลาพบปะจะยกมือไหว้ มีการตักบาตรใส่ชุดประจำชาติ เพื่อสร้างบรรยากาศในโรงแรม รวมไปถึงกิจกรรมประเพณีโอกาสพิเศษ ต่างๆ เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ เหล่านี้ที่เป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาเป็นเวลานาน และเป็นเอกลักษณ์ของชาติ การสร้างชื่อเสียงให้แก่ธารานคร รีสอร์ท แอนด์สปาสามารถนำรูปแบบการดำเนินงาน และวัฒนธรรมของไทยเป็นที่ยอมรับจากนักเดินทางทั่วโลก และเป็นตัวแทนของประเทศในการเผยแพร่ชื่อเสียงให้แก่โรงแรมและประเทศไทยได้

ด้านเทคโนโลยีเป็นบทบาทที่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานให้แก่ลูกค้าหรือผู้บริการของโรงแรมโดยเน้นความถูกต้องและรวดเร็วในด้านการบริการและยังปรับตัวให้เข้ากับ ในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น การใช้ อินเทอร์เน็ตรับรู้ข่าวสารข้อมูลอย่างถูกต้อง ควบคุมบริการห้องพัก แผนกแม่บ้าน จัดซื้อ การสั่งซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

ปัญหาสถานการณ์การลงทุนในประเทศไทย

1. ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติต่อประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 20 ในปี 2548 จากผลจากการสำรวจความเห็นของนักลงทุนรายใหญ่ของโลกที่มีต่อประเทศทั้งหมด 68 ประเทศ พบว่า ไทยเป็นประเทศที่น่าลงทุนในลำดับรองจากประเทศจีน อินเดีย และมาเลเซีย (ตาราง 5) แต่

อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจความเห็นของบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นพบว่า ไทยเป็นประเทศที่นำ ลงทุน เป็นอันดับ 3 รองมาจากเพียงสหรัฐอเมริกา และจีน

ตาราง 5 แสดงลำดับความเชื่อมั่นในการลงทุน (FDI Confidence Ranking) 2003–2005

	2003	2004	2005
ไทย	16	20	20
จีน	1	1	1
อินเดีย	6	3	2
มาเลเซีย	23	15	..

“ที่มา” Global Business Policy Council 2005

2. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีความสำคัญต่อการขยายตัวของ เศรษฐกิจใน ระยะยาว เนื่องจาก FDI, การลงทุน การส่งออกและ GDP มีความสัมพันธ์และเปลี่ยนแปลงไปใน ทิศทางเดียวกัน โดยสัดส่วนของเงินทุนไหลเข้า (Gross FDI or FDI Inflow) ต่อการลงทุนเอกชน ในช่วงปี 2545-2548 อยู่ในระดับที่สูงกว่าร้อยละ 40 และในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2549 มีสัดส่วน คิดเป็นร้อยละ 46.5 ซึ่งการที่ Gross FDI เป็นองค์ประกอบสำคัญ ของการลงทุนภาคเอกชนจึงมี ผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ หากการไหลเข้าของเงินลงทุนจากต่างประเทศ (Gross FDI) ตกต่ำ อย่างต่อเนื่องจะมีผลเชิงลบต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะยาวได้

3. ทิศทางการลงทุนของประเทศไทยในปี 2550

- การลงทุนรวมในปี 2550 จะขยายตัวที่ร้อยละ 6.2 โดยการลงทุน เอกชนมีอัตราการ ขยายตัวที่ร้อยละ 7 และการลงทุนภาครัฐมีการขยายตัวที่ร้อยละ 4 ประมาณการเศรษฐกิจของ สศช. ณ วันที่ 4 ธันวาคม 2549 และรายละเอียดปรากฏในภาคผนวก) ขณะที่จากการคาดการณ์ ภาวะการลงทุนของธนาคารโลกได้ชี้ ภาวะการขยายตัวการลงทุนในปี และ 2550 อยู่ในระดับต่ำ กว่าคาดการณ์ของ สศช. โดยได้ประมาณการอัตราการขยายตัว การลงทุนรวมไว้ไม่เกินร้อยละ 5 ในทั้งสองปีดังกล่าว ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการลงทุน กชนด้านเครื่องมือเครื่องจักร และ การลงทุนก่อสร้างในปี 2549 มีการชะลอตัวลงอย่างชัดเจน

- การฟื้นตัวของการลงทุนภาคเอกชนในปี 2550 ยังไม่มีแนวโน้มที่ ชัดเจน คาดว่านัก ลงทุนส่วนหนึ่งยังชะลอการตัดสินใจจนกว่าจะเห็นความชัดเจนของรัฐบาลชุด ต่อไป สำหรับนัก

ลงทุนต่างชาติยังคงมีข้อกังวลในประเด็นการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติธุรกิจ ต่างด้านซึ่งมีประเด็นการพิจารณาทั้งในเรื่องสิทธิการออกเสียง ความเป็นเจ้าของของผู้ถือหุ้นต่างชาติ และการอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติดำเนินธุรกิจ ในกิจการที่เคยคุ้มครองไว้เฉพาะคนไทย (การปรับปรุงบัญชีที่ 3 ของ พระราชบัญญัติฯ) นอกจากนี้ ตัวชี้วัดการลงทุนในระยะที่ผ่านมาแสดงว่า ความเชื่อมั่นของนักลงทุนยังอยู่ในระดับต่ำ และอัตราการใช้จ่ายการลงทุนเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง แต่อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ นั่นคือ อัตราการใช้จ่ายการลงทุนผลิตในหลายอุตสาหกรรมมีระดับสูงเกินร้อยละ 80 ซึ่งอาจเป็นสัญญาณที่อันตรายที่ชี้ให้เห็นถึงการ เพิ่มการลงทุนในบางอุตสาหกรรมที่มีระดับการใช้จ่ายการลงทุนสูงในอนาคตอันใกล้

สำหรับ เครื่องชี้วัดการลงทุนในระยะสั้นและปานกลางคือ วงเงินทุนของ โครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน และวงเงินได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุนแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 32.7 และร้อยละ 43.8 ตามลำดับในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2549 ดังนั้นการลงทุนที่แท้จริงในปี 2550 (และระยะต่อเนื่อง 2-3 ปี) อาจยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่

- ผู้ประกอบกิจการในประเทศไทยระบุว่าปัญหาด้านกฎระเบียบข้อบังคับของ ภาครัฐ การขาดแคลนแรงงาน และความไม่เพียงพอของโครงสร้างพื้นฐานเป็นอุปสรรคสำคัญของการดำเนินธุรกิจหรือการลงทุนในประเทศไทย และผู้ประกอบกิจการยังได้ระบุถึงปัญหา ด้านทักษะและการศึกษาของแรงงาน รวมทั้งกฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับอัตราภาษี ขั้นตอน ด้านภาษี และขั้นตอนด้านการนำเข้าและส่งออก (ศุลกากร) เป็นอุปสรรคสำคัญในการดำเนินธุรกิจใน ประเทศไทย ทั้งนี้ จากการสอบถามทั้งที่ใช้แบบสอบถามปลายเปิดและแบบสอบถาม ปลายปิดให้ผลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

- ปัญหาและอุปสรรคต่อการลงทุนทั้งด้านกฎระเบียบข้อบังคับ แรงงานคุณภาพขาด และความไม่เพียงพอของโครงสร้างพื้นฐานมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นเมื่อขนาดของกิจการใหญ่และมีความรุนแรงของปัญหาในระดับที่ไม่แตกต่างกันนักเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการที่มีคนไทยเป็นเจ้าของและกิจการที่มีคนต่างชาติเป็นเจ้าของ ยกเว้น ปัญหาด้านขั้นตอนด้านปฏิบัติการ และกฎระเบียบด้านการค้าซึ่งมีระดับความรุนแรงสูงกว่าในกิจการที่มีคนต่างชาติเป็นเจ้าของ

แนวโน้มและทิศทางของธุรกิจการโรงแรมในปัจจุบัน

ในส่วนของธุรกิจพักรวมเป็นธุรกิจที่มีความอ่อนไหวต่อผลกระทบของเศรษฐกิจและสภาวะการแข่งขันระหว่างธุรกิจประเภทเดียวกัน เงินทุน การบริหารจัดการ บุคลากร พลังงาน การบำรุงรักษาและการติดตามในเรื่องของเทคโนโลยี ความต้องการและความคาดหวังของผู้บริโภคนั้น

นับวันจะมากขึ้นไปตามการวิวัฒนาการของตลาดโลกและจำนวนที่มากขึ้นของกลุ่มคนที่ต้องการ
สิ่งอำนวยความสะดวกสบายเพิ่มเติม บริษัททางด้านการโรงแรมและการพักผ่อนจะต้องพบกับ
ความท้าทายของตลาดโลกในปัจจุบันโดยการทำความเข้าใจและวางแผนกลยุทธ์เพื่อเข้าถึง
แนวโน้มของความต้องการของผู้บริโภค (<http://www.gamtra.com/hospitality/thailand.htm>)